

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 590/2025
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 10К.бр.1416/24 од 10.12.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 64/25 од 25.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 10К.бр.1416/24 од 10.12.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 64/25 од 25.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 10К.бр.1416/24 од 10.12.2024. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.10.2023. године па до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, те је окривљени истовремено осуђен и на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан да оштећеном ББ на име имовинскоправног захтева исплати износ од 656.348,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је ослобођен од дужности да надокнади трошкове кривичног поступка и паушала суду.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 64/25 од 25.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Јовановића, Жарка Стојковића и Милана Стојиљковића, па је потврђена пресуда Другог основног суда у Београду 10К.бр.1416/24 од 10.12.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милош Јовановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Другог основног суда у Београду 10К.бр.1416/24 од 10.12.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 64/25 од 25.02.2025. године и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, с тим што у образложењу захтева формално не означава ни једну повреду закона из става 4. члана 485. ЗКП, већ само истиче да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из разлога јер је изрека побијане пресуде неразумљива, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да је изрека побијаних пресуда противречна сама себи и датим разлозима, те да у побијаним

пресудама нису наведени разлози о битним чињеницама и то посебно везано за начин на који је суд утврдио вредност возила „Volskswagen Golf 6“, а и они разлози који су наведени у образложењима пресуда су нејасни и противречни, као и да о битним чињеницама постоји противречност између онога што се наводи у разлозима побијаних пресуда о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Осим тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да је суд окривљеном повредио право на одбрану из разлога јер није предочио одбрани да је као додатни доказ прибавио и извео допис ПУ за град Београд, Одељење за регистрацију возила и возачке дозволе 03.15.9.3 број 226.1-6168/2024 од 31.05.2024. године, а са чијом садржином је одбрана упозната тек пријемом побијане првостепене пресуде, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 68. ЗКП. Такође, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да је суд без икаквог образложења, односно са веома кратким образложењем одбио доказне предлоге одбране и то да се од стране вештака електротехничке струке изврши вештачење телефона окривљеног на околности да ли је и од када постојала међусобна комуникација између окривљеног, оштећеног и сведока ВВ у периоду август – септембар 2023. године и да ли се у предметном телефону налази фотографија девојке окривљеног поред спорног возила и од ког је датума та фотографија, те да се изврши суочење сведока ГГ и оштећеног ББ, као и вештачење вредности спорног возила и саслушање сведока ДД, девојке окривљеног, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 395. ЗКП. Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, јер суд није одредио вештачење од стране вештака актуара на основу којег би утврдио стварну вредност возила марке „Volskswagen Golf 6“, већ је узео вредност коју је јавни тужилац навео у оптужном акту, те даље истиче да је суд погрешно утврдио да је оштећени ББ на дан извршења дела 04.09.2023. године био власник спорног возила и период у коме је постојала комуникација између оштећеног и окривљеног, оспоравајући при томе закључак суда да из изведених доказа произилази да је окривљени извршио кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ за које је оптужен и правноснажно оглашен кривим, као и оцену изведених доказа дату од стране нижестепених судова у побијаним правноснажним пресудама, а дајући при томе сопствену оцену изведених доказа и то посебно одбране окривљеног и исказа оштећеног и осталих испитаних сведока из које по мишљењу браниоца произилази да код окривљеног није постојала преварна намера, већ да се у конкретном случају ради о облигационом односу купопродаје возила, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепене пресуде побија због повреда одредаба члана 68, члана 395, члана 438. став 1. тачка 11), члана 438. став 2. тачка 2) и члана 440. ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Јовановића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић